

ஐஐ தான் தமிழினத்தின் தலைவிதியா!? இதற்காகத்தான் இவ்வளவு தியாகங்கள் போராட்டங்கள். கிளிநொச்சியை கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் பொதுவான அதிர்வு, இதை அவசரமாக எம்மன எழுதத் துண்டியுள்ளது.

பாலியல் வதை செய்யப்பட்ட பெண்ணின் உடலம் பற்றிய காட்சியை வளையிட்டது தவறு என்று எமக்கு வந்த ஈமயில்களை ஓட்டியும், பரேனவாத அரசு இந்தக் காட்சி மீது ஒரு விசாரணை நடப்பெறும் என்று அறிவித்துள்ள நாடகத்தை ஓட்டியும், நாம் எழுதிக் கொண்டிருந்ததை தற்காலிகமாக நிறுத்தியே இக்கட்டுரை.

கிளிநொச்சியை பரேனவாதம் கைப்பற்றிய நிகழ்வு, பரேனவாதம் பாட்டாசு வெடிக் கவதைத் து கொண்டாடும் கொண்டாட்டமாக மாறியுள்ளது. மறுபக்கத்தில் தமிழினமோ கயைறு நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள பரிதவிப்போ, ஈடிணையற்ற சோகமாக மாறியுள்ளது. ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களின் இரண்டு விதமான எதிர்வின்கைகள். தமிழினம் தம்மதைத் தாம் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாத சமூகத்தில் அடிமைப்பட்டாக் கிடக்கின்றது.

இங்கு புலிகளின் வற்றி தோல்வி என்பதல்ல, தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை. தமிழ் மக்கள் மலே பரேனவாதம் கடந்த 60 வருடத்துக்கும் அதிகமான காலத்தில் எதையச் செய்ததோ, அதை மறுபடியும் கிளிநொச்சி வற்றி மலம் செய்துள்ளது. புலிகள் தோன்ற முன்னமே தமிழினம் இலங்கையில் தன் ஜனநாயக உரிமையை இழந்து, அதற்காக போராடியது. அதை இன்று ஏறிமதித்துச் செல்வதே பரேனவாதத்தின் கொக்கரிப்பாகியுள்ளது.

இதில் இருந்து மீள்வதற்கு எந்த வழியுமில்லை. அதைத்தான் புலிகள் அடையத்துவிட்டனர். இப்படி பரேனவாதத்துக்கு உதவும் புலிகளின் அரசியல், இன்று

அவர்களின் மனம் கவ்வச் செய்கின்றது.

இன்று பாலிகள் தோற்பதும் வலவதும் சரி அல்லது பரினவாதம் வலவதும் தோற்பதும் சரி, இவ்வை எந்த விதத்திலும் தமிழ்மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கப் போவதில்லை. இந்த உண்மையை அரசியல் ரீதியாக உணரப்படாத வகையில், நாம் மலடாக்கப்பட்டு உள்ளோம். மீண்டும் ஒரு பாராட்டம் எம்மண்ணில் எழாத வண்ணம், இததைத் தான் பரினவாதத்துக்கு சார்பாக பாலிகள் செய்தனர். ஆம் தமிழினம் பிண்டலோடு அழிந்து போக, பாலிகளே காரணமாக இருந்துள்ளனர். தமிழ் உணர்வுடன், இதனை நாம் ஐரணிக முடிவதில்லை.

கிளிநொச்சியை பாலிகள் இழப்பதால் அல்லது தக்கவைப்பதால், தமிழ்மக்களுக்கு எந்த நன்மையும் கிடையாது. ஆனால் பரினவாதம் வலவதால், தமிழ் இனம் தன் உரிமைகளைக் கேட்க முடியாத ஒரு பரிதாப நிலைக்கே மேலும் தரம் தாழ்கின்றது. தமிழ்மக்களை பாலிகள் அடிமைப்படுத்தியதன் மொத்த விளைவு இது.

சுயநிர்ணய உரிமையை வழங்க மறுக்கும் பரினவாதம், சுயநிர்ணய உரிமையை கையாடித்த பாலிகள் என்ற இரு தளத்தில், தமிழ்மக்கள் பரிதாபகரமாக செய்வதறியாது பதறி நிற்கின்றனர். தம் இழிவை எண்ணி, ஓடாங்கிப் போகின்றனர்.

கிளிநொச்சி தோல்வியாகட்டும் பாலித் தலைவரின் எதிர்காலமாகட்டும், இவ்வை அனாதையும் துரோகத்தின் வரலாறு தான். தமிழ்மக்களுக்கு செய்த துரோகத்தின் விளைவு தான். தமிழ் பசும் மக்களின் ஒற்றுமையைக் கேட்டுவதைத் துரோகம்,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 03 January 2009 09:58 - Last Updated Saturday, 03 January 2009 19:52

இன்று அவர்களையே அழிக்கின்றது. தமிழ் மக்களைப் பிளந்து, அவர்களை ஓடக்கிய பாலிகளின் துரோகம் தான், இன்றைய கிளிநொச்சி மீ தான் பரேனவாதத்தின் வற்றியும், கொக்கரிப்புமாகும். இதை பாலிகள் தான், தமக்கு சாதகமானதாகக் கருதி, தமக்கு எதிரானதை தமக்கு எதிராகவே செய்து முடித்துள்ளனர். தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையையும், ஐக்கியத்தையும் சிதைத்து, அதை எதிர்நிலைக்கு தள்ளியதுதான், பாலிகளின் ஒரு பக்க வரலாறு, இப்படி தமிழ் மக்களுக்கு பாலிகள் செய்ய துரோகம் தான், இன்று ஈவிரக்கமற்ற வகையில் யாரும் அதைப் பாதுகாக்க முடியாத வகையில் அறவடையாகின்றது.

தமிழ் மக்கள் எதையும் செய்யமுடியாத கையறு நிலையில், பரிதாபகரமாக இதைப் பார்க்கின்றனர். இதில் பாலிகள்; விட்டில் பச்சியாக மாறி, மடிவது வதேனகைக் கரியது.

ஆயிரம் ஆயிரம் அப்பாவி இளைஞர்களின் தியாகமும், போராடும் ஆற்றலும், அர்ப்பணிப்பும் என அனைத்தும் வீணாவதும் அழிவதும் அர்த்தமற்றதுப் போவதும் கண்டு கோபம் கொள்ள வகைக்கின்றது. போராட்டத்தை எதிர்மறையில் கற்றுக்கொள்ளத் துண்டுகின்றது. பாலிகள் மக்களுக்கு செய்த துரோகத்தால் ஏற்படும் இந்த நிலை கண்டு, நஞ்சைக் குமுற வகைக்கின்றது. மக்களுக்கான ஒரு விடூதலைப் போராட்டத்தை வழிநடத்தத் தெரியாது, பாசிச வழிகளினால் தமிழினத்தையே அடக்கியாள முனைந்ததன் விளைவாதான், பரேனவாதம் பட்டாசு வடிபித்து கொண்டாடும் ஒரு கொண்டாட்டமாக மாறி நிற்பது கண்டு சினம் கொள்ளவகைக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் தம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாத வகையில், பாலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு செய்த துரோகம், அவர்களையே இன்று நிரந்தரமாக அடிமையாக்கிவிட்டது.

ஐந்தாம் பருவம்

இன்று புலித் தலவரின் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு பற்றிய கவலையாக, பரோட்டம் மாறிவருகின்றது. என்ன செய்வது, எதைச் செய்வது என்று தரையாத பதற்றம். எங்கும் ஒரு வறண்டம். இனம் புரியாத கலக்கம். பதைத்தியம் பிடிக்கும் பிரமலை.

புலிகளில் ஓட்டி வாழ்ந்த துரோக ஓட்டுண்ணிகள் சாதுரியமாக, ஆனால் வகைமாக கழன்று ஓடிகின்றனர். அவர்கள் மூத்த தரமான புலியெதிர்ப்பாளராக மாறி, புலியைத் தடுத்துவராக மாறிவிட்டனர். புலிகளோ எதுவுமற்ற வறண்டு உடலாக மாறி வருகின்றது.

புலிகள் கிளிநொச்சியை இழந்தது, இதை அதிகரிக்க வகைக்கின்றது. எங்கும் துற்றல், புலம்பல், இயலாமலை, பரோட்டத்தின் மீதான வறறுப்பாக மாறி அதன் மலே காறி உமிழப்படுகின்றது. அப்பாவி இளைஞர்களின் தியாகங்களை எல்லாம், புலியின் பெயரில் பொறுக்கித் தின்ற கும்பலால் கொச்சைப்படுத்தப்படுகின்றது. மீண்டும் அவர்கள் புலியைத் துற்றி, தமிழினத்தை தின்ன அனுமதிக்க முடியாது. அப்பாவி இளைஞர்களின் தியாகங்கள், கொச்சைப்படுத்த முடியாதவை. அதற்கான பரோட்டமும், எம்கையில் வந்துள்ளது.

இன்று பரோட்டம் புலியின் ஆற்றல் கிளிநொச்சி தோல்வியுடன், 10 மடங்குக்குக் கீழே தள்ளியுள்ளது. புலிகளின் தோல்வி, அது மூற்று முழுதாக அழிக்கப்படும் வரையொட்டும், ஒரு தொடர் கதைதான். எமது அரசியல் அனுமானங்களில் இந்நிலை நாம் முன்பே சொன்னவையே தான். மக்கள் எப்போதோ புலிகளை தோற்கடித்துவிட்டனர் என்ற உண்மை, இதன் பின் வளிச்சமாகவே உள்ளது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 03 January 2009 09:58 - Last Updated Saturday, 03 January 2009 19:52

ஆனால் பார்வையாளனாக மாறிய தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில், கிளிநொச்சி இழப்பு ஒரு அதிர்வுதான். புலிகள் பற்றிய பிரமதகர்த்தகர் கின்றபோது ஏற்படும் பரிதாப உணர்வு, அனாதைத்தையும் அவநம்பிக்கையாக மாற்றிவருகின்றது.

இதனால் போராட்டம் என்பது வறிகுத்தக்கூடிய ஒன்றாக மாறுவதுதான், பரிசீலனாவாதத்தின் மாபெரும் வெற்றியாக மாறும் அபாயத்தை நாம் இனம் காண்கின்றோம். அந்த எச்சரிக்கை உணர்வுடன், இதையும் நாமே அணுக முனையின்றோம்.

பி.இரயாகரன்

03.01.2008